

SPEKTRUM

2/2026

Červenec

*Keramický klub Radošovice
a jejich cementové dlaně
s netřesky*

**Zpravodaj Českomoravské rady
Svazu klubů mládeže
25. ročník**

Vážení přátelé a členové SKM!

Nejprve vám všem přeji krásné letní dny plné odpočinku, pohody a nezapomenutelných zážitků. Zároveň přeji, aby nám letošní letní vedra dovolila užít si prázdniny ve zdraví a dobré náladě.

Ráda bych vás již nyní pozvala na **Setkání delegátů**, které se uskuteční v **sobotu 3. října 2026 v restauraci Hoch Špalíček v Českých Budějovicích**.

Letošní setkání bude mimořádně důležité. Představíme na něm návrh dlouhodobého směřování SKM po Konferenci v roce 2027 a otevřeme diskuzi o tom, jakou organizací bychom chtěli být v příštích letech.

Současně připomínám, že na Konferenci v roce 2027 budete volit nové členy ČMR SKM. Možná právě nyní nastal správný čas zamyslet se nad tím, zda byste se sami nechtěli zapojit do práce ve vedení SKM, nebo co byste chtěli vědět o případných nových či stávajících kandidátech do ČMR SKM.

Věřím, že právě otevřená diskuze, vaše otázky, názory i podněty mohou významně přispět k tomu, aby se SKM i nadále rozvíjel správným směrem. Budu proto ráda, když se do této debaty aktivně zapojíte.

Velkou radost mám také z toho, že jsme letos mohli klubům poskytnout nejvyšší příspěvky na celoroční činnost za posledních dvacet let. Věřím, že vám tyto prostředky pomohou při práci s dětmi a mladými lidmi a přispějí k úspěšné realizaci vašich aktivit.

Ráda bych také zmínila projekt instagramového účtu SKM, o který se dlouhodobě stará členka ČMR Lenka Štěpanyová. Všechny kluby již dodaly své medailonky, za což jim děkuji. Aktivně však účet SKM ve svých příspěvcích podporují zatím pouze tři kluby – Bárováček, Bystřina a Úsvitáček. Těmto klubům patří upřímné poděkování za jejich aktivitu a ochotu pomáhat s propagací celé naší organizace. O budoucnosti tohoto projektu budeme společně diskutovat také na říjnovém Setkání delegátů.

Přeji vám krásné léto, mnoho energie do vaší činnosti a těším se na osobní setkání s vámi na podzim.

Jana Neubertová, předsedkyně ČMR SKM

Prácheňáček oslavil 45 let

Dětský folklorní soubor Prácheňáček ze Strakonice oslavil 45. výročí

V pátek 22. května se v kulturním domě ve Strakonici sešli současní i bývalí členové dětského folklorního souboru Prácheňáček a všichni jejich příznivci. Děti předvedly, co nového se v poslední době naučily, a když zopakovaly i starší čísla, připojili se k nim bývalí členové. Skoro nic nezapomněli. Některé tance si zatancovali dokonce sami napříč generacemi. Doprovázela je strakonická dudácká muzika Strakoňáček pod vedením Julie Vlčkové. I v této muzice jsou bývalí členové souboru, kteří absolvovali zdejší ZUŠ.

My „starší“ jsme se shodli, že Prácheňáček je pro nás nezapomenutelný, protože nám umožnil prožít dětství plné pohybu se spoustou zážitků a hlavně poznat kamarády, se kterými se dodnes pravidelně setkáváme a vzpomínáme. Jako jedna ze zakládajících členů jsem vděčná, že jsme si našli cestu k lidovým písním a tradicím, naučili se základní kroky lidových tanců, a byli tak schopni věnovat se činnosti v dospěláckých souborech tam, kam nás život odváděl. Kromě toho jsme se naučili komunikovat mezi sebou, umět se podržet a táhnout za jeden provaz.

Mám radost, že ta poslední parta doplnila taneční i pěveckou složku strakonického Prácheňského souboru. Jsou posilou, která omladila dospělácký soubor a přinesla osvěžení.

Za těch 45 let se v souboru vystříдалo skoro 300 dětských členů, vzniklo 18 pásem, 7 tanců a bylo zpracováno několik jar-ních, letních a zimních zvyků. Každé 2 roky vznikají nová čísla, poslední Cestou na pouť bylo pro starší děti a pro mladší Na půdě, se kterým Prácheňáček postoupil do Krajské přehlídky dětských folklorních souborů v Ji-hlavě. Kdo měl možnost zhlédnout některá vystoupení, viděl, že to děti opravdu stále baví.

Zanedlouho soubor čeká strakonický Mezinárodní dudácký festival, na který se

Bývalí členové Prácheňáčku...

...a jeho nejmladší složka

bude intenzivně připravovat na srpnovém soustředění v Česticích. Všichni se už těší, na soustředění i na festival. A po dudáckém festivalu čeká soubor tematické vánoční vystoupení a nácvik nového čísla na přehlídku souborů.

Za DFS Prácheňáček Denisa Ondrášková

Mladá dudácká muzika oslavila 20. výročí

Jak ten čas letí! Nedávno jsme byli deseti až čtrnáctileté děti. Na své nástroje jsme se teprve učili, tahali jsme kačera a kapelník ještě ani neuměl psát noty. Dnes je tomu dvacet let a (stále) Mladá dudácká muzika pokračuje intenzivně ve své činnosti. Vždyť ke dnešnímu datu jsme uskutečnili neuvěřitelných téměř 400 vystoupení v České republice, Evropě, Asii, Africe a Jižní Americe.

Důkazem naší neutuchající touhy kvalitně prezentovat jihočeský folklór byl slavnostní koncert 18. dubna 2026 ve strakonické sokolovně. Ve zcela vyprodaném velkém sále, a dokonce i přísálí, jsme s našimi hosty, cimbálovou muzikou Friška, hráli hodinu a půl koncertní repertoár.

Promítali jsme nějaké historické fotky a také jsme si na závěr koncertu sami pogratovali. Bylo to kouzelné. Ale každý má vrchol v jiném okamžiku. Někteří muzikanti byli po koncertě umělecky plně nabaženi, jiní (hlavně naši klarinetisté) rychle běželi odklízet parket a již již se třásli na taneční zábavu, která trvala až do ranních hodin.

Dalších dvacet let už prý náš kapelník s ostatními muzikanty nevydrží, ale ještě pětiltku, do toho pěkného čtvrtstoletí, by to dotáhnout chtěl.

Za MDM Strakonice její kapelník Patrik Ředina

20 LET MLADÉ DUDÁCKÉ MUZIKY v číslech a faktech:

Počet navštívených obcí, měst a míst v ČR:

107 (z toho na Strakonicku 1/4)

Ujetá a nalétaná vzdálenost:

100 000 km

Navštívené země Evropy a světa:

Německo (11x), Rakousko, Polsko, Slovensko, Itálie, Španělsko, Chorvatsko (2x), Čína (2x), Jihoafrická republika, Velká Británie – Skotsko, Brazílie

Sekce s největší výměnou členů:

malé smyčce

Sekce s nejstálějším obsazením:

velké smyčce (Patrik, Honza)

Sekce s nejdelšími vlasy:

malé smyčce

Sekce s nejméně vlasy:

velké smyčce (Patrik, Honza)

Nej(po)slušnější sekce:

klarinetý, zpěv

Celkový počet narozených dětí členům muziky:

12 (z toho dudačky 7)

Cítace členů:

„Za těch dvacet let je pro mě MDM mnohem víc než jen muzika – je to kus života. Přinesla mi hromadu zážitků a bez ní bych asi jen těžko věděl, co dělat se všemi těmi volnými víkendy.“

„V MDM hrají proto, aby měl (náš) Patrik neutuchající radost a potěšení ze života, o tom přeci folklor je.“

„MDM mám ráda, protože je tam skvělá parta lidí, se kterými je vždycky sranda, člověk chvíli zapomene na všechno okolo a odchází s dobrou náladou a plně nabitými baterkami.“

„Muzika je pro mě kus mého života, skvělá parta, spousta společných zážitků, neodmyslitelné kapelníkovy hlášky typu „sólo hoši“ na pódiu, ale především dobrý pocit, že můžeme hudbou bavit a těšit lidi kolem sebe.“

„Mám rád MDM, i když v muzice hraju necelý rok. Stříhl jsem si „velkou kariéru“ ve Strážnici. Muzika mě neskutečně baví hlavně kvůli kolektivu, atmosféře a tomu pocitu, když to celé začne šlapat dohromady.“

„Na MDM mám rád to, že můžu jít bez obav hrát, aniž by mi partnerka vyčítala, kam zase jdu.“ (pozn. Ano, láska mezi kraji muzikanty přenáší, obousměrně.)

„MDM mi zajišťuje bezplatné lékařské, psychologické, pedagogické a personální poradenství včetně rad zasloužilých matek a vyhořelých učitelů.“

„V MDM hraju už 18 let. Zpočátku to bylo kvůli super partě, akcím až do rána, fajn přivýdělků v době studií. Teď ta super parta přetrvává, smíchu je hromada a přidál se k tomu další důvod – vypnout a odpočinout si od všedních rodinných povinností.“

„V MDM hraju, protože mi Patrik napsal, že neví, co s penězma, tak ať si přijdu občas vrznout.“

„V MDM jsem spíš jen jako záskok, takže nedokážu úplně posoudit, co je na ní nejlepší, ale členové MDM se mi vždycky zdáli jako sympatická parta mladých lidí, než jsem zjistil, kolik jim ve skutečnosti je. Líbí se mi ale, že když s nimi občas hrají, mám pocit, že na chvíli omládnou a hrají jako zamlada.“

„MDM je pro mě takové tetování na srdci, už tam zůstane, ať se v životě bude dít cokoliv.“

„MDM je pro mě spojení lásky k hudbě, folkloru s bezpočtem zážitků se skvělou partou lidí.“

Ruce umouněné od cementu, ale zedník to není...

V kroužku keramiky se snažím dětem nabízet nové zážitky. Tentokrát jsme se pustili do tvoření, které u nás rozhodně není na denním pořádku – vyráběli jsme misky z cementu a odlitky dětských rukou. Když děti uslyšely slovo cement, většina si představila stavbu domu nebo silnice. O to větší bylo jejich překvapení, když zjistily, že i z takového materiálu mohou vzniknout krásné dekorace.

Nejdříve jsme si společně povídali o tom, co je cement, kde se používá a proč je potřeba s ním pracovat opatrně. Poté přišla ta nejzábavnější část – míchání směsi. Do připravené nádoby jsme nasypli cement, postupně přiléváli vodu a vše pečlivě promíchávali. Děti se zájmem sledovaly, jak se z jemného prášku stává hustá šedá hmota připomínající těsto. Nechyběly ani veselé poznámky, že bychom z něj určitě péct buchty neměli!

Každé dítě dostalo dvě misky různých velikostí, které posloužily jako forma. Větší misku jsme vyložili potravinovou fólií a opatrně do ní nanесли připravenou cementovou směs. Poté jsme do ní zatlačili menší misku, aby vznikl prostor uvnitř. Aby se miska během schnutí

které děti si hned představovaly, jak se jednou budou smát tomu, jak malou ruku ve školce měly.

Celé tvoření nebylo jen o krásných výrobcích. Děti si procvičily jemnou motoriku, učily se spolupracovat, trpělivě čekat na výsledek své práce a zjistily, že ne všechno je hotové během několika minut. Někdy je potřeba dát materiálu čas – a právě díky trpělivosti vznikají ty nejhezčí věci.

Domů si děti odnesly nejen vlastnoručně vyrobenou cementovou misku a originální odlitek své ruky, ale především radost z toho, že dokázaly vytvořit něco neobvyklého. Věříme, že tyto výrobky budou ještě dlouhá léta připomínat krásné chvíle prožité v naší keramické dílně. A kdo ví? Možná mezi námi roste budoucí stavitel, sochař nebo designér.

Za Keramický klub Radošovice Karla Schusterová

Míchání cementu

Lití cementu do rukavic

Čekání na odlitky rukou

Úsvitáček vstoupil do nové dekády s radostí a elánem

Po loňských velkolepých oslavách významného jubilea – 40 let od založení – jsme vstoupili do páté dekády s obrovskou energií a čistou radostí z tance i zpěvu. Uplynulý školní rok byl pro naše mladé zpěváky a tanečnický doslova nabitý pestrým programem, pilným zkoušením a skvělými akcemi, na které budeme ještě dlouho vzpomínat.

Vše vypuklo hned v září, kdy jsme novou sezónu slavnostně zahájili vystoupením na festivalu „K Budějicům cesta“. Následoval pravidelný podzimní koloběh nácviků, během něhož jsme oprašovali starší repertoár, ale především se s chutí pustili do tvorby nových choreografií. Velkou část podzimu nám jako obvykle zabrala intenzivní příprava na Vánoce. Vánočních vystoupení byl i letos dostatek a sváteční atmosféru jsme rozdávali například na radničním nádvoří či na náměstí Přemysla Otakara II. Krásným vrcholem zimy pak bylo představení „Živý Betlém“ v divadle U Kapličky, které jsme odehráli společně s našimi dospělými kolegy ze souboru Úsvit.

Mimořádně nás těší dlouhodobá a vřelá spolupráce s obcí Libnič, kde jsme se během roku předvedli hned několikrát. Diváky jsme potěšili na tradičním Setkání pamětníků i při adventním zpívání v místním kostele. Největší ohlas však mělo podzimní Zelnobraní. Děti si tam na vlastní kůži vyzkoušely krouhání a šlapání zeli v kádích, a ty nejodvážnější se dokonce s velkým zápallem pustily do loupání a krájení cibule.

Vedle pódiových prezentací je pro nás totiž zásadní také prožívání lidových tradic v praxi. Během roku jsme proto uspořádali předvánoční obchůzku Lucek, v únoru nechýběl bujarý masopust, na jarním soustředění jsme vyrobili a vynesli Moranu a o Velikonoční neděli jsme

se připojili k tradičnímu hrkání. Poslední dubnový den jsme navíc oslavili Stavěním máje v Semicích u Písku, kam nás pozvali kamarádi ze souboru Písečánek.

Tradičně silné zázemí nacházíme u našeho zřizovatele, Domu dětí a mládeže v Českých Budějovicích. Pravidelně zdobíme jejich akce Vánoce ve vile či Jaro ve

vile. Letošní Zahradní slavnost však přinesla nezapomenutelnou perličku. Naše nejmenší příprava, která na pódiu teprve sbírá cenné zkušenosti, zde hrdě premiérově vystoupila s novým číslem s příznačným názvem „Prší!“. Sotva děti sklidily potlesk, strhl se takový liják a bouřka, že musela být celá akce předčasně ukončena. Starší skupiny už své tance nestihly. Úsměv nám to ale nesebralo – schovali jsme se do šaten a z plných plic zazpívali. Spontánní koncert v zákulisí měl obrovský úspěch!

Samotný závěr školního roku patřil velkému společnému soustředění všech věkových skupin. To jsme zakončili neformálním posezením s rodiči, plným veselých tanečních her a dobré nálady. Tímto loučením jsme se symbolicky vydali vstříc letním prázdninám.

Ani léto však neznamená úplný spánek. Naši nejstarší skupinu ještě před prázdninami čekala velká premiéra v podobě prvního nahrávání v profesionálním hudebním nahrávacím studiu, což všichni zvládli na jedničku. Nyní už se těšíme na zasloužené letní zážitky, které pro nás vyvrcholí v srpnu účastí na Mezinárodním folklorním festivalu Písek a na Žumberských slavnostech.

Za DFS Úsvitáček Eliška Havrdová

Loutkové divadlo Sokola Přerov Přerovský Kašpárek

V letošním roce oslavilo loutkové divadlo Sokola Přerov svou již 111. divadelní sezónu. A jako každý rok pořádalo ve dnech 15. – 17. května opět celostátní přehlídku amatérských loutkových divadel – 17. LOUTKÁŘSKÉ LETNICE.

V sudých letech se konají roky LOUTKÁŘSKÉ LETNICE, v lichých je nahradí celostátní přehlídka sokolských loutkových divadel. A tak se přerovské děti i dospělí mohou každým rokem těšit na pestrou škálu inscenací pohádek. K vidění byly letos klasické marionety, maňásci i javajky. Každé z účinkujících divadel má svůj specifický rukopis, který vychází z podmínek a prostor, ve kterých pracuje. Diváci i soubory tak získávají možnost srovnání a inspirace.

Součástí přehlídky byly jako každý rok přátelské besedy a setkání. Letos se představily dvě osobnosti loutkářského světa: Martin Klásek, dlouholetý interpret Spejbla a Hurvínka, a Jaroslav Vidlař, který celý svůj profesní život oživoval loutky v České televizi. Pana Klásku můžete dnes vidět v ČT jako dědu Martina, pan Vidlař zase dával život postavám Jů a Hele a také například Františkovi z Kouzelné školky.

Na přehlídce se za tři dny představilo celkem deset souborů. Diváci mohli zhlédnout známé pohádky Tři zlaté vlasy děda Vševěda i Červenou Karkulku (tu hned ve dvou

Děkovačka po představení souboru Sokol Hostivař

Dvě scény z inscenace Tři zlaté vlasy děda Vševeda pořádacího souboru Přerovský Kašpárek

Hurvínek slavil 100 let

různých provedeníh) a také Čerta a Káču. Následovaly tituly Čtyři pohádky o jednom drakovi, Neobyčejná dobrodružství Smrčka a Doubka, Kašpárek a myši, Dušička z vodníkovy hrníčku, Kašpárek a ježibaba a Pekelné námluvy.

Účinkující soubory dorazily z Prahy Hostivaře, Prahy Kobylis, Českých Budějovic, Prostějova, Valašského Meziříčí, Vysokého Mýta, Hlinska, Rakovníka, Plzně a samozřejmě se na přehlídce prezentoval i domácí přerovský soubor s již citovanou inscenací Tři zlaté vlasy děda Vševeda.

A tak se opět (tradice začala v roce 2002) setkali loutkáři z mnoha koutů naší krásné vlasti. Přivezli k nám radost a přátelství mezi námi, a hlavně krásné zážitky a úsměv pro velké i malé diváky. Děkujeme všem za podporu, zvláště České obci Sokolské, Městu Přerov, SČDO – SAL a Svazu klubů mládeže. Bez nich by festival nešlo uspořádat. A my už se těšíme na příští rok!

*Za soubor Přerovský Kašpárek Sokola Přerov
Marie Veřmiřovská*

Malý Furiant v roce 2026

Krásný dort jako dárek od souboru

náměstí v rámci velikonocních trhů, které se konají tradičně na Květnou neděli. Tentokrát však počasí připomínalo spíše vánoční atmosféru, bylo sychravo, teplota lehce nad nulou a každou chvíli to vypadalo, že začne pršet. Byli jsme rádi, že jsme to přečkali.

Ne zcela vrcholným, ale o to milejším počinem byla oslava narozenin naší dlouholeté vedoucí Jiřiny Štochlové. Na její 95. jubileum jsme jí zatančili a zazpívali na zahradě Hardmuthovy vily, v níž sídlí Dům dětí a mládeže v Českých Budějovicích, kde má náš soubor zázemí. Poblahopřát přišli současní i bývalí členové souboru, jejich rodiče i další přátelé a známí z jiných souborů. Oslava byla více než milá a na podzim nás čeká další setkání všech, co měli se souborem někdy něco společného.

Za DFS Malý Furiant jeho vedoucí Josef Kadubec

Malý Furiant přeje paní Jiřině Štochlové k jejímu významnému jubileu

Pohádková cesta v Markvartovicích

Představte si, že i pohádka se může poplést. Například přišla Šebestová bez sluchátka a včelka Mája zase neměla kyblík s medem a Vaiana ztratila pádlo. Takže nakonec to dopadlo tak, že Šebestová bez Macha pádlovala, včelka Mája držela sluchátko a telefonovala s Vilfkem a Vaiana si pochutnávala na medu. No vyznali byste se v tom? Červená Karkulka zase měla v košíčku plno zajímavostí, které děti musely uhádnout pomocí hmatu. Košíček byl totiž zakryt šátkem. Letos přišli do Markvartovic také známí patlalové Pat a Mat. Přitáhli krabici různých šroubků a matic, ale nevěděli si rady, která matice patří ke kterému šroubku. Ještě že jim děti pomohly se v tom vyznat. Byl tam i rytíř a vyzýval

Včelka Mája se Šebestovou

Stanoviště u vodníka

Pohádková cesta s překážkami

Vodník a děd Vševed

Tvůrci Pohádkové cesty z řad Werichovců

děti, aby mu pomohly přemoci draka. Připravil jim velkou překážkovou dráhu, kterou musely překonat, a tím rytíře přesvědčit, že jsou silné a mohou mu pomoci zdolat draka.

A jaká by to byla cesta, kdyby se na ní neobjevila babička? Tentokrát to byla babička ovčí. Pletla vlnu, klubíčko se jí odvinulo za ovečkou, která měla na krku zvoneček a děti musely trénovat cestu se zavázanýma očima a hledat zvoneček. Objevil se i děda kořenář s květinami, rostlinkami a větvičkami, které děti zkoušely poznat. Mnoho jich uhádlý. U rybníka se zase objevil vodník s malým vodníčkem. Ten byl zvědavý, a tak zvedal pokličky na hrnčích a všechny dušičky vypustil ven. To byla kalamita, a kdyby nebylo dětí, které dušičky pochyťaly, asi by vodníček měl domácí vězení, nebo by nedostal zmrzlinu. Děd Vševed také zkoušel děti z různých disciplín, ale já už jsem zapoměla, které to byly. Řeknu vám to příště.

A víte, že byste na odpočívadle zastihli i Krakonoše? Přišel se podívat z lesa, zda děti poznají aspoň 5 zvířátek z obrázků. To víte, že poznaly. Jejda, skoro jsem zapoměla na pana Písničku, který zkoušel hudební sluch dětí a jejich rytmické cítění pomocí zpívání a hraní na bicí nástroje. Tak taková byla letošní Pohádková cesta v Markvartovicích, snad se vám líbila, ale nezapomeňte, že příští léto se cesta zase otevře. Tak ji nezmeškejte!

Pohádková cesta se totiž koná pravidelně v okolí našeho Klubu Hej rup v moravských Markvartovicích v Moravskoslezském kraji. Je to tradiční akce nasměřovaná na rodiny s menšími předškolními dětmi, ale i mladšími školními. Letos se uskutečnila v sobotu 20. června 2026.

Akordeonový koncert v ZŠ Markvartovice

Absolventka Janáčkovy konzervatoře Ostrava Anežka Petermannová přijala pozvání Libuše Čížkové, vedoucí spolku Werichovců, a se souhlasem paní ředitelky Kubišové se uskutečnil koncert pro třetí až pátou třídu ZŠ. Akordeon není až tak obvyklý nástroj a moc se neví, jaké má zvukové možnosti a jak lze na něj hrát. Patří do skupiny dechových nástrojů. Roste s výškou dítěte. Děti byly velmi zvědavé, co jim Anežka zahraje. Popisovala jim různé techniky a představte si, že může některá tlačítka rejstříků ovládat i bradou.

Akordeonový koncert Anežky Petermannové

Anežka Petermannová dětem předvedla dvě skladby, se kterými absolvovala. „Sany“ byla ukázka jazzová a pak klasická skladba s názvem „Jiskry“. A věřte, že já jsem tam ty jiskřičky slyšela. Poté doprovázela zpěv dětí. Zpívaly se i lidové písně a také písně od W+V+J – „Štěně“ a „Šaty dělaj člověka“, i další podle výběru dětí.

Myslím, že to byl ojedinělý a velmi zajímavý koncert, který nám oboustranně udělal radost. A protože jsme pořídili videozáznam obou koncertů, neboť se hrálo pro dvě skupiny žáčků, lze se k nim vracet a je možno je využít opětovně i při výuce v hudební výchově.

Za klub Werichovci z.s. Libuše Čížková

Werichovci uspořádali přehlídku z tvorby Wericha, Voskovce a Ježka

Přehlídka z pěvecké a hudební tvorby W+V+J připravená ke 120. výročí narození Jaroslava Ježka se konala 13. května 2026 v KD Markvartovice jako „Pocta geniálnímu skladateli Jaroslavu Ježkovi“. Zúčastnili se jí žáci regionálních ZUŠ – Kravaře, Petřkovice, také absolventky akordeonového oboru Janáčkovy konzervatoře Ostrava, děti ZŠ v Markvartovicích a rovněž členové Werichovců. Program jsem doplnila moderovanými vstupy z naší členské prémie o Jaroslavu Ježkovi, kterou jsem připravila pro naše členy spolu s naším Obšťašníkem.

Přehlídka byla úžasná a naprosto neopakovatelná, co se týká energie, která tam vznikla mezi účinkujícími a posluchači. Bylo to souznění. Samozřejmě přispěla k tomu hlavně Ježkova hudba a texty Voskovce a Wericha v písničkách, které jsou stále aktuální. Zaznělo i přání dětem od Jana Wericha coby vodníka Čochtana z muzikálu Divotvorný hrnec, které budu citovat:

*Aby pro vás máma s tátou
vždycky rádi měli čas
Jako má čas na mláďata
blecha, slon anebo dikobraz
Aby se holky smály a školy se nebály
a kluci jakbysmet
Aby byly zadarmo balónky
a aby se už nešetřilo na kanónky
A aby až budete velký
život ráj byl a ne pes*

*A aby o tři koňské délky
svět byl dále než je dnes*

Doplním, že z přehlídky je pořízen videozáznam, který bude přístupný na našem webu Werichovci.cz.

U příležitosti 120. výročí narození Jaroslava Ježka, který společně s Werichem a Voskocem vytvořili Osvobozené divadlo, Werichovci také vydali členskou prémii pro rok 2026 s názvem „Jaroslav Ježek“. Má 32 stran a byla vydána za finanční podpory Svazu klubů mládeže.

Fotoklub Ivančice

FotKI
f

IVANČICKÉ FotKI

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ

ke 20. letům založení

1.7. - 31.8. 2026

vernisáž proběhne 30. června v 17 hodin

hrát bude skupina Dement Band

Památník Alfonse Muchy v Ivančicích

partneři výstavy jsou:

M&B Calibr
IVANČICE

AZFOTO.cz

kulturní a
informační
centrum
IVANČICE

MILOS RYSAVY
STAVBY A OBČASNÍ FIRMA

www.fotoklub-ivancice.cz

Vydává ČMR SKM, Spolek zapsaný Městským soudem v Praze oddíl L,
vložka 13685, IČ: 693 68 813, Legerova 39, 120 00 Praha 2.

Neprodejné, určeno jen pro vnitřní potřebu SKM.